

Dosarul nr. 1ra-197/2022
(1-20092408-01-1ra-09022022)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

16 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2021, în cauza penală privind-l pe

ROTARU Nicolae XXXXX, născut la
XXXXX, născut în XXXXX, domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.08.2020- 17.12.2020;

Instanța de apel: 18.01.2021- 17.02.2021;
18.08.2021- 25.10.2021;

Instanța de recurs: 14.04.2021- 22.06.2021;
09.02.2022- 16.03.2022.

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 17 decembrie 2020, *cauza fiind examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Rotaru Nicolae a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa de 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, s-a dispus încasarea de la Rotaru Nicolae în contul statului, cheltuielile judiciare în mărime de 320 lei suportate pentru efectuarea raportului de expertiză medico-legală din 24.06.2020.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Rotaru Nicolae, locuind împreună cu soția sa Rotaru Galina, cu care potrivit prevederilor art. 133¹ Cod penal este membru de familie, la 02.06.2018, aproximativ ora 22:00, la domiciliul lor comun din XXXXX, a inițiat un conflict în rezultatul căruia i-a aplicat soției multiple lovituri peste corp cu pumnii și picioarele, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr. 202022D0078 din 24.06.2020, vătămare corporală gravă a abdomenului acut cu

lezarea mezenterului intestinului subțire cu hemiperitoneum (revărsat de sânge intraperitoneal).

Acțiunile lui Rotaru Nicolae au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, după indicii calificativi- acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, ce a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale și sănătății.

3. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Mereuță Victor în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, în temeiul art. 90 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 februarie 2021, a fost respins apelul declarat, ca fiind depus peste termen.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că în cadrul examinării cauzei penale în prima instanță, apărătorul Mereuță Victor a fost prezent în ședința de judecată și a cunoscut despre etapa examinării cauzei, (f.d. 126, 127 și 128).

De asemenea, instanța de apel a reținut că potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, apărătorul a cunoscut despre fiecare etapă a judecării cauzei, nefiind prezent doar la data la care s-a pronunțat sentința instanței. Totodată, potrivit scrisorilor de însoțire la 17.12.2020, în adresa apărătorului și a inculpatului a fost expediată copia sentinței pronunțate în speță.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, deși sentința contestată a fost pronunțată la 17.12.2020, apărătorul Mereuță Victor în numele inculpatului Rotaru Nicolae a depus apel tocmai la 11.01.2021, cu mult peste termenul legal de declarare a apelului.

Totodată, instanța de apel a atestat că apelul declarat nu poate fi repus în termen, mai mult, apărătorul nici nu a solicitat repunerea în termen, la fel, nu a elucidat careva motive întemeiate exhaustiv prevăzute de legiuitor la art. 403 Cod de procedură penală, indicând doar că nu este de acord cu sentința contestată, însă nu a indicat careva circumstanțe ce ar motiva că a fost în imposibilitate să depună apel în termen.

6. Decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, care indica temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 16) Cod de procedură penală și solicita casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de instanța de apel în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului, recurentul invoca că, sentința a fost pronunțată la data de 17 decembrie 2020, adică în interiorul perioadei de instituire a regimului special de activitate în cadrul Judecătoriei Hîncești. Prin urmare, atât inculpatul, cât și apărătorul său, au avut temeiul legal să considere că nu va fi pronunțată sentința în această perioadă, din care motiv nu au fost prezenți la data de 17 decembrie 2020, când a fost pronunțată sentința. Astfel, conform Dispoziției nr. 22 din 30 noiembrie 2020, prima instanță urma să pronunțe sentința în conformitate cu legislația procesual penală, ținând cont de drepturile și libertățile inculpatului. Or existența circumstanțelor excepționale,

și anume starea de urgență în sănătate publică, prima instanță urma să se asigure că la pronunțarea sentinței nu se încalcă drepturile inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 22 iunie 2021, recursul ordinar declarat de către avocatul Cotruța Sergiu a fost admis, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

8. Judecând recursul ordinar, Colegiul penal a constatat că, instanța de apel contrar cerințelor art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, a omis de a întreprinde toate măsurile necesare de a elucida toate circumstanțele importante ale cauzei, or nu a evaluat și nu a apreciat toate chestiunile esențiale ce derivau din particularitățile cauzei la adoptarea soluției de respingere ca fiind declarat peste termen apelul depus de avocatul Mereuță Victor în numele inculpatului.

Astfel, la adoptarea soluției instanța de apel nu s-a expus și nu luat în considerare faptul că în perioada desfășurării ședinței de judecată din prima instanță stabilită pentru data de 02.12.2021 (*amânată în legătură cu aflarea în concediu medical a judecătorului, fără a fi indicată data următoarei ședințe de judecată (f.d. 125)*) și ședinței de judecată din 17.12.2021 (*zi în care a fost pronunțată sentința primei instanțe în lipsa părților, la materialele cauzei lipsind careva date ce ar atesta că părțile ar fi fost informate despre ședința de judecată din 17.12.2021*), era în vigoare Dispoziția nr. 22 din 30 noiembrie 2020 "Cu privire la organizarea activității Judecătorei Hîncești pe perioada stării de urgență în sănătate publică" (f.d. 182-184), semnată de președintele interimar al Judecătorei Hîncești, Bulat Emil, prin care pentru perioada 02 decembrie 2020- 15 ianuarie 2021, a fost instituit un regim special, limitat de activitate în cadrul Judecătorei Hîncești (sediul Central și sediul Ialoveni), fiind indicat în:

- pct. a) că se vor examina cauzele care potrivit cadrului normativ se judecă fără citarea părților (e.g. cererile cu valoare redusă, măsurile asigurătorii) și cauzele urgente, a căror amânare va fi în măsură a prejudicia interesele justiției, dintre care - în materie penală/contravențională - aplicarea și/sau prelungirea măsurilor procesuale de constrângere, autorizarea acțiunilor de urmărire penală și a măsurilor speciale de investigații efectuate cu autorizarea judecătorului de instrucție și aplicarea măsurilor de siguranță;

- pct. b) **pentru toate celelalte tipuri de cauze, judecătorul va proceda la preschimbarea din oficiu, a termenelor de judecată, prin amânarea ședințelor după data de 15.01.2021 (dată pasibilă revizuirii în funcție de conjunctură și situației pandemice din țară) cu înștiințarea obligatorie a participanților despre măsurile operate.**

Astfel, Colegiul penal lărgit a constatat că instanța de apel la adoptarea soluției în speță, nu a supus aprecierii faptul, că deși în perioada din 02 decembrie 2020 - 15 ianuarie 2021 era în vigoare dispoziția menționată, care stabilea un regim special de activitate în cadrul primei instanțe, fiind indicat în pct. b) că pentru cauzele care nu cad sub incidența cauzele urgente specificate la pct. a) judecătorul va proceda la

preschimbarea din oficiu, a termenelor de judecată, prin amânarea ședințelor după data de 15 ianuarie 2021 cu înștiințarea obligatorie a participanților despre măsurile operate, iar sentința primei instanțe a fost pronunțată pe 17 decembrie 2021 (f.d. 128), contrar prevederilor dispoziției nominalizate.

Mai mult, Colegiul penal lărgit a observat că în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din prima instanță (f.d. 127 verso - 128), nu a fost elucidat faptul dacă participanții la proces au fost citați sau înștiințați despre desfășurarea ședinței de judecată din 17 decembrie 2020 - data pronunțării integrale a sentinței primei instanțe.

Totodată, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel (f.d. 161) se constată, că după solicitarea procurorului de a verifica termenul declarării apelului de către avocatul Mereuță Victor și expunerea poziției procurorului, părții apărării nici nu i s-a solicitat opinia asupra acestui demers, dar instanța de apel îndată s-a retras în camera de deliberare pentru adoptarea deciziei, ce contravine prevederilor art. 413 alin. (1), 364 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este reglementat că "*cererile și demersurile formulate se soluționează de către instanță după audierea opiniilor celorlalte părți asupra cerințelor înaintate*", ce la fel nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

Prin urmare, instanța de apel nu a evaluat din oficiu, în virtutea competenței prevăzute de art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, dacă circumstanțele evidențiate supra, au putut influența asupra dreptului participanților la proces de a contesta în termenul legal cu apel sentința primei instanțe, și a-și realiza efectiv dreptul la apărare de partea apărării.

În consecință, instanța de apel a adoptat o decizie de respingere peste termen a apelului declarat, fără a clarifica aspectele esențiale descrise supra, prin ce a fost afectată soluția adoptată, or argumentele instanței de apel în coraport cu aspectele evidențiate nu sunt suficiente pentru a garanta dreptul la un proces echitabil a participanților la proces, din care considerente recursul declarat urmează a fi admis, iar decizia instanței de apel casată total, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel.

9. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2021, apelul avocatul Victor Mereuță în numele inculpatului a fost respins ca nefondat, menținând fără modificări hotărârea atacată.

10. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, din materialele cauzei penale rezultă că sentința integrală în prezenta cauză a fost pronunțată la data de 17.12.2020. După cum rezultă din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată din 17.12.2020, la pronunțarea sentinței nu au fost prezenți nici inculpatul și nici apărătorul acestuia. Totodată la materialele cauzei este anexată scrisoarea cu nr. 16-370-05 din care rezultă că sentința motivată a fost expediată în adresa apărătorului la data de 24.12.2020, însă lipsește avizul de recepție al scrisorii prin care ar putea fi stabilită exact data la care apărătorul Victor Mereuță a recepționat copia sentinței contestate.

Cererea de apel a fost depusă de apărătorul Victor Mereuță la data de 11.01.2021. Respectiv ținând cont de faptul că la materialele cauzei nu a fost anexat nici-un înscris din care ar rezulta exact data la care partea apărării a primit sentința motivată, instanța de apel a considerat apelul declarat de Victor Mereuță în interesele inculpatului împotriva sentinței ca fiind depus în termen.

Instanța de apel a considerat că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel, verificând ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, nu a depistat careva încălcări de procedură sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului. Vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii a fost dovedită pe deplin în baza probelor administrate la cauza penală.

Privitor la categoria și termenul pedepsei penale, instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Ca circumstanțe atenuante în privința lui Rotaru Nicolae s-a reținut contribuirea activă la descoperirea infracțiunii și căința sinceră, iar ca circumstanțe care agravează răspunderea penală, s-a menționat săvârșirea infracțiunii de către o persoană aflată în stare de ebrietate.

Astfel, instanța de fond corect și-a argumentat soluția, de a stabili inculpatului pentru faptele comise, o pedeapsă sub formă de închisoare cu executare, pentru comiterea de către aceasta a infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal și reieșind din noile limite ale pedepsei sub formă de închisoare stabilite în art. 201¹ alin. (3) lit. a) Cod penal, în coroborare cu art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de judecată întemeiat a considerat că este echitabilă aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 4 ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Subsecvent, s-a constatat din materialele cauzei că Rotaru Nicolae în mod constant aplica violența fizică și psihică asupra soției sale. Astfel, în perioada anilor 2018-2019 inculpatul de 5 ori a fost atras la răspundere contravențională pentru săvârșirea contravenției de injurie. Studiind materiale anexate, instanța de apel a atestat că de fiecare dată victima contravențiilor a fost soția inculpatului Rotaru Galina. La fel, se atestă că la 17.07.2020 față de Rotaru Nicolae a fost emis un ordin de restricție de urgență prin care ultimul a fost obligat să părăsească domiciliul comun care îl avea cu victima Rotaru Galina și să nu comunice cu aceasta sub nici-o formă.

În acest context, o pedeapsă prea blândă va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție. Or, practica judiciară demonstrează că o

pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Cu referire la cheltuielile de judecată, s-a reținut că instanța de fond a dispus de a încasa de la Rotaru Nicolae în beneficiul statului cheltuielilor judiciare în mărime de 320 lei, suportate în legătură cu efectuarea raportului de expertiză medico-legală din 24.06.2020, în acest sens hotărârea primei instanțe fiind în concordanță cu prevederile art. 227, 229 Cod de procedură penală.

11. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Cotruța Sergiu în interesele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicitând casarea parțială a deciziei, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, cu stabilirea lui Rotaru Nicolae a unei pedepse minime, cu suspendarea executării acesteia pe un termen minim, în conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal sau transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel.

În motivare recurentul a indicat că, inculpatul a declarat personal, prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Inculpatul vina o recunoaște pe deplin,

În cadrul individualizării și stabilirii categoriei și termenului pedepsei stabilite inculpatului Rotaru Nicolae, a fost reținută ca circumstanță atenuantă căința sinceră de cele comise, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, precum și acordul la repararea pagubei pricinuite. Careva circumstanțe agravante nu au fost reținute. Inculpatul este căsătorit, are 2 copii minori la întreținere, se caracterizează pozitiv, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află și nu are antecedente penale.

Prin urmare, instanța de apel poate aplica prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, iar condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, va avea un impact pozitiv și cu caracter moral în privința inculpatului, ultimul conștientizând că suspendarea presupune neexecutarea pedepsei stabilite de către instanță, în anumite condiții care, în cazul în care nu le va respecta întocmai și nu va îndreptăți încrederea ce i-a fost acordată, va conduce finalmente la faptul că ultimul va executa pedeapsa aplicată și va suporta toate consecințele și lipsurile care inevitabil, vor decurge în caz de executare reală a pedepsei cu închisoarea.

Recurentul menționează că, partea vătămată a solicitat instanței de judecată ca în privința lui Rotaru Nicolae să nu fie stabilită o pedeapsă privativă de liberate.

12. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

13. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Colegiul penal menționează că, prezenta cauză se încadrează excepției indicate la pct. 5.3.2 lit. b) din Dispoziția nr. 5 din 02 martie 2022 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, ce a permis judecarea cauzei pe durata stării de urgență.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal reține că recurentul, nefiind de acord cu decizia contestată o critică, ca temei pentru recurs invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

Potrivit textului recursului se invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează *că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă verificând actele cauzei, raportate la alegațiile recurentului, instanța de recurs consemnează că cele invocate de recurent nu și-au găsit confirmare, iar soluția adoptată pe marginea acestei cauze de către instanța de apel, este legală, întemeiată și urmează a fi menținută integral.*

Colegiul penal notează că, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanțele de fond urmau să facă abstracție de la prevederile art. 75 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepsei, limitele ei în raport cu circumstanțele agravante și atenuante etc., ținând seama de limitele stabilite în partea specială a Codului.

În prezenta speță, temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmare, iar întru desfășurarea concluziilor sale, instanța de recurs va purcede la analiza punctată asupra argumentelor invocate, prin prisma temeiului pentru recurs nominalizat.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

La caz, recurentul nu are obiecții față de individualizarea infracțiunii, astfel, Colegiul penal nu se va expune la subiectul dat, dar va trece la verificarea modulului stabilirii pedepsei în coraport cu acțiunile comise de inculpat. Recurentul în motivarea recursului ordinar menționează că, *pedeapsa aplicată de instanța de apel este prea aspră*. Cât ține de solicitarea recursului, aceasta este divergentă, deoarece solicită: a) aplicarea suspendării condiționate a executării pedepsei potrivit art. 90 Cod penal; b) rejudecarea cauzei în instanța de apel, fără o argumentare sau indicare a erorii ce ar permite aplicarea lor.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care î-l va descuraja pe inculpat de a comite pe viitor alte fapte infracționale de același gen.

Schimbarea pedepsei în suspendarea condiționată a executării acesteia sau rejudecare, conform solicitării recurentului nu a fost argumentată, iar acesta nu motivează de ce instanța de recurs ar trebui să se implice în schimbarea ei, motiv pentru care, se respinge solicitarea dată. Mai mult ca atât, instanța a identificat prezența nu numai a circumstanțelor atenuante (cum este indicat în recurs) dar și a circumstanțelor agravante - săvârșirea infracțiunii de către o persoană aflată în stare de ebrietate.

Subsidiar, instanța de apel corect a conchis că inculpatul nu întrunește condițiile necesare pentru a se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei numite și, respectiv, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, nu ar fi proporțională faptelor prejudiciabile săvârșite și persoanei inculpatului.

Criticile formulate de recurent sunt identice cu cele invocate și în apel, recursul fiind o copie a apelului, care deja au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și ultima le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea deciziei recurate. Astfel, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel.

Instanța de recurs se raliază argumentelor expuse în sentință și în decizia Curții de Apel contestate, totodată, notând că, potrivit jurisprudenței constante a CtEDO se admite însușirea concluziilor instanțelor inferioare de către instanțele ierarhic superioare, în cazul când constatările acestora sunt fundamentate în fapt și în drept, fiind amplu prezentate în hotărârile atacate, constatându-se că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza hotărârilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența

autenticitatea concluziilor formulate de instanțe.

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul Penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele din recurs nu și-au găsit confirmarea.

14. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cotruța Sergiu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 octombrie 2021, în cauza penală privindu-l pe ROTARU Nicolae XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 12 mai 2022.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO